

частина 1

Пригоди у космосі

Глава 1 Жабеня на ім'я Дрімко

Ви колись бачили жабеня, яке годинами вдивляється у нічне небо? А якби побачили, що спало б вам на думку? Можливо, ви вирішили б, що земноводне створіння з'їхало з глузду? А можливо, все банальніше, і жабеня просто не може проковтнути величезну муху, яка застрягла в його горлі? Саме тому і сидить, задерши голову, і очі його спрямовані до зоряного неба. А можливо, воно мріє про життя на інших планетах? Але який здогад із цих і багатьох інших буде правдою? Саме про одне таке жабеня буде наша історія.

Жив собі молодий жаб на ім'я Дрімко. Жив він, як і всі його знайомі, у маленькому жаб'ячому містечку біля болота, посеред густого лісу. Усі навколо, як порядні жаби, були заклопотані своїми справами: кваканням, скаканням та поїданням мух. Але наш жаб був мрійником. Кожну ніч, він вилазив на корінь старого дерева, що виднівся з води. Дивлячись на одну яскраву та прекрасну Зіроньку, жаб уявляв, що вона також дивиться на нього. Спостерігаючи за Зіронькою, Дрімко мріяв про те, як чудово було б опинитися ближче до неї.

Інші жаби, а серед них — його мати, брати і сестри — мріяли лише про смаковитих мух, та продовження жаб'я-

чого роду. Жоден із них ніколи не зупинявся посеред своїх повсякденних справ, і не вдивлявся у небо.

Так, він відрізнявся від інших, і за це його недолюбили. Одного разу до Дрімка підійшла найстаріша на болоті жаба і промовила:

— Я давно спостерігаю за тобою, Дрімко, і бачу, наскільки ти відрізняєшся від інших. Але тобі вже час зробити вибір: чого ти бажаєш насправді? Ти можеш, як інші жаби, присвятити все життя кваканню, стрибкам та ловлі мух. А можеш піти зовсім іншим шляхом, тому що життя жабки коротке і лише тобі вирішувати, як ти його проживеш...

Ці слова схвилювали наше жабеня. Він міркував увесь день і всю ніч, ... а коли знову настав ранок, вирішив: “Я хочу побачити свою Зіроньку якомога ближче, і зроблю усе, що можу, для цього!”

Уночі Дрімку здавалось, що його Зіронька десь там, за пагорбом, праворуч від болота. І він пострибав туди. Дрімко скакав довго: не день і не

два, а набагато довше. По дорозі удень він підкріплявся комахами, а щоночі бачив лише свою Зіроньку і вірив, що з кожним його зусиллям вона стає для нього все ближчою.

І ось ліс закінчився. Перед нашим юним жабом відкрилося безкрає пшеничне поле, посеред якого знаходився якийсь дивний, небачений раніше Дрімком предмет. Де-

«Ква(к)ролі світів»

кілька хвилин він розмірковував, чи варто наблизитись до невідомого, щоб роздивитись його. А потім вирішив: “Я подолав такий довгий шлях, невже зупинюсь зараз і не взнаю, що за дивна річ перед моїми очима?” І він рішуче стрибнув уперед.

Коли Дрімко прострибав більшу частину дистанції до невідомого предмета, він із здивуванням зрозумів, що посеред поля стояла справжнісінька Літаюча Тарілка. Тут із космічного човна вистрибнув справжній інопланетянин, дуже схожий на нашого жаба, тільки трохи більший на зріст.

Прибулець подивився на Дрімка і вимовив:

— Ква, — що на міжгалактичному жаб'ячому означає: — Привіт!

— Ква,— відповів Дрімко.

— Я приземлився всього декілька хвилин тому, оскільки хочу знайти справжню Зелену Шишку,— промовив прибулець — Бортовий комп'ютер привів мене на вашу Планету. Хоча усі мої друзі і рідні впевнені, що Зелених Шишок не існує, але я вірю, що можу знайти її тут.

— Я можу допомогти тобі,— сказав Дрімко,— бо я подорожував нашим лісом дуже довго і бачив величезне дерево як раз із такими шишками неподалік звідси. Хочеш покажу?

— Авжеж! Хочу! — схвильовано мовив інопланетний жаб,— до речі, мене звати Квакер!

— А я Дрімко.

І вони пострібали разом. Через певний час Дрімко привів Квакера до великої-привеликої ялини, під якою лежало багато пречудових зелених шишок. Прибулець був просто в захваті від шишкової розкоші ялинки:

— Вони пречудові! — із радістю сказав він,— Коли я привезу ці шишки додому, усі мої друзі квахнуть і витріщать очі від здивування!

Із цими словами він узяв декілька шишок і поклав до невеличкої сумки, прикріпленої до пояса.

— Я дуже вдячний тобі, Дрімко,— продовжив Квакер,— можливо, у тебе також є мрія, яку я можу допомогти здійснити?

І як ви гадаєте, що було далі? Авжеж, Дрімко розповів

«Ква(к)ролі світів»

Квакеру про свою Зіроньку. А коли прийшла ніч і він показав її на небі, прибулець сказав, що саме там живе його бабця Квакільда. Він із радістю доправить Дрімка до неї в гості, бо і сам збирався її навідати.

Нашому жабеняті все це здавалось прекрасним сном. Ще декілька днів тому він і не мріяв, що пригоди можуть так обернутись. Але вирішувати треба було зараз... і Дрімко, погодився. Вони разом залізли до Літаючої Тарілки і полетіли назустріч пригодам.

Глава 2